

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ALLE KNEB GÆLDER

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

MODELLEN

Skuespil i 50 Afdelinger,

optaget af

The Vitagraph Co.

I Hovedrollerne:

Jean Duval..... Kunstmaler
Marie..... hans Hustru
Manon..... Gadesangerske
Lenique..... Kunstmaler

Handlingen foregaar i Paris' Kunstner-Kredse, og de store, gribende Hovedscener udspilles i Duvals Atelier.

Alle Kneb gælder!

En Films-Farce i 25 Afdelinger,

optaget af

Nordisk Films Co.

PERSONERNE:

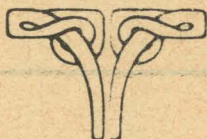
Jansen..... Hr. Lauritz Olsen
Hansen..... Hr. Oscar Stribolt
Fru Helene Mortimer..... Frk. Gyda Aller

Alle Kneb gælder!

En Films-Farce i 25 Afdelinger,

optaget af

Nordisk Films Co.

[Faded, illegible text within a rectangular frame, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Lauritz Olsen.

At Kærlighed gør opfindsom,
er en gammel Historie, men naar
det som her fortælles paa en saa
harmløs og gemytlig Maade, bliver
Historien alligevel ny og falder i
god Jord hos Publikum, hvem den
vil mere kosteligt.

Oscar Stribolt.

AFDELINGERNE:

1. Jansen.	15. Det anonyme Brev.
2. Hansen.	16. Jansen er klar over Sagens rette Sammenhæng.
3. Jansen & Hansen.	17. Gode Venner igen.
4. Den skønne Enke.	18. „Nu kan du godt faa hende!“
5. Fra Vindue til Vindue.	19. Hansens Frieri.
6. „Kl. 3 i Parken!“	20. Den bedste Hævn.
7. Misforstaaelse.	21. „Jeg har flere Børn fra mit første Ægteskab.“
8. Jansen sover.	22. Et kønt Geled.
9. Bastet og bundet!	23. Hansen forduifer.
10. „Min Ven kan desværre ikke komme!“	24. Den ler bedst, som ler sidst.
11. Tableau!	25. Forenede for stedse.
12. En Hævn.	
13. Barnefrøkenens Tur i Parken.	
14. En god Plade.	

Alle Kneb gælder!

Jansen og Hansen er begge forelsket til op over begge Øren i den smukke Fru Helene Mortimer, der nylig er bleven Enke, men Fru Helene genelsker alene Hr Jansen. Hansen, der er skinsyg, beslutter at spille de Elskende et Puds, der muligvis samtidig kan forøge hans Chancer hos

Lidt vel stor Medgift!

den Skønne. Jansen har, umiddelbart inden han skal begive sig til et Møde med Fru Helene, lagt sig til at sove. For nu at hindre ham i at komme af Sted binder Hansen ham med et tykt Reb til Sofaen, han ligger paa, og stormer selv hen til Fru Helene. Uheldigvis er det lykkedes Jansen rettidig at frigøre sig for de generende Baand, og der vanker til Hansen i en god Mening, da Jansen endelig indhenter ham.

Hansen sværger Hævn. Næste Dag, da Jansen er ude at spasere i en af Byens Parker, overtaler Hansen en Barnepige, der er ledsaget af en hel Flok Børn, til at tage Plads paa den samme Bænk, hvor Jansen udhviler sine trætte Lemmer. Hansen skjuler sig bag en Busk og benytter et Øjeblik, da Jansen kæler for Barnepigens Poder, til at tage en Plade af Gruppen. Han fremkalder Pladen og sender Fru Helene et Aftryk som Bevis for, at Jansen bedrager hende; han er i Virkeligheden — som Billedet viser — gift og har flere Børn.

Fru Helene, som intet ondt aner, fæster Lid til den anonyme Vens Advarsel. Samme Dag skriver hun til Jansen, hvem hun opsiger Huldskab og Troskab. Hun har nu — skriver hun — faaet Øjet op for, hvad han er for en Herre. Hun ønsker ikke at se ham oftere. Jansen, der aner, at Vennen har en Finger med i dette Spil, styrter op til Fru Helene og besværger sin Uskyldighed. Den smukke Enke, der efterhaanden er kommen sig af sin Ophidselse, lader sig let overbevise, og i Forening smeder de to nu en Hævnplan, som en Gang for alle skal kurere Hansen for hans Frierlyst. I dette Øjemed skaffer Jansen et langt Geled af Børn i alle Aldre, og da Hansen næste Dag kommer for at lægge sit Hjærte for Fru Helenes Fødder, fortæller hun ham, at han sammen med hende maa overtage alle disse Børn, der stammer fra hendes første Ægteskab.

Hansen flygter og lader sig ikke oftere se paa Fru Helenes Trapper.

ejer Filmen, saavel som dens Plakat-
og Program-Tekst o. a. lign. Materiale,
med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt
Forbud og Erstatningskrav gjort
gældende mod Vedkommende.

Alle Kneb gælder.

Personerne:

Jansen.....Herr Lauritz Olsen
Hansen.....Herr Oscar Stribolt
Fru Helene Mortimer.....Frk. Gyda Aller

Jansen og Hansen er begge forelsket til op over begge Øren i den smukke Fru Helene Mortimer, der nylig er bleven Enke, men Fru Helene genelsker ålene Herr Jansen. Hansen, der er skinsyg, beslutter at spille de Elskende et Puds, der muligvis samtidig kan forøge hans Chancer hos den Skønne. Jansen har umiddelbart inden han skal begive sig til et Møde med Fru Helene, lagt sig til at sove. For nu at hindre ham i at komme afsted binder Hansen ham med et tykt Reb til Sofaen, han ligger paa, og stormer selv hen til Fru Helene. Uheldigvis er det lykkedes Jansen rettidig at frigøre sig for de generende Baand, og der vanker til Hansen i en god Mening, da Jansen endelig indhenter ham.

Hansen sværger Hævn. Næste Dag da Jansen er ude at spadserere i en af Byens Parker, overtaler Hansen en Barnepige, der er ledsaget af en hel Flok Børn, til at tage Plads paa den samme Bænk, hvor Jansen udhviler sine trætte Lemmer. Hansen skjuler sig bag en Busk og benytter et Øjeblik, da Jansen kæler for Barnepigens Poder, til at tage en Plade af Gruppen. Han fremkalder Pladen og sender Fru Helene et Aftryk som Bevis for, at Jansen bedrager hende: han er i ~~Virkeligheden~~ som Billedet viser - gift og har flere Børn.

Fru Helene som intet ondt aner, fæster Lid til den anonyme Vens Advarsel. Samme Dag skriver hun til Jansen, hvem hun opsiger Huldskab og Troskab. Hun har nu - skriver hun - faaet Øjet op for, hvad han er for en Herre. Hun ønsker ikke at se ham oftere. Jansen, der aner, at Vennen har en Finger med i dette Spil, styrter op til Fru Helene og besværges sin Uskyldighed. Den smukke Enke, der efterhaanden er kommen sig af sin Ophidselse, lader sig let overbevise,

og i Forening smeder de to nu en Hævnplan, som en Gang for alle skal kurere Hansen for hans Frierlyst. I dette Øjemed skaffer Jansen et langt Geled af Børn i alle Aldre, og da Hansen næste Dag kommer for at lægge sit Hjerte for Fru Helenes Fødder, fortæller hun ham, at han sammen med hende maa overtage alle disse Børn, der stammer fra hendes første Ægteskab.

Hansen flygter og lader sig ikke oftere se paa Fru Helenes Trapper.

oooooooooooo000oooooooooooo

Tropper.

Hansen flygter og lader sig ikke offere se hos fru Helene
hendes forste ægtekap.

Den sammen med hende var overtagne alle disse børn, der stammer, for
at lægge sig Hjerter for fru Helene's Tødder, fortæller hun ham, at
længst Gæld af Børn i alle Aldre, og da Hansen næste Dag kommer for
kurere Hansen for hans Frieri. I dette Øjeblik skifter Jensen et
og i Forening smeder de to en en Havnplan, som en Gang for alle skal

W a s z u v i e l i s t -- i s t z u v i e l !

L U S T S P I E L.

- - - - -

Zwei Freunde, der dicke Happel und der schlanke Pappel, lieben die schöne Witwe Helene, die ihre Gunst indessen nur Pappel schenkt. Happel versucht nun sein Möglichstes, den gefährlichen Rivalen unschädlich zu machen. Der Zufall führt ihn an eine Bank, auf der Happel sich niedergelassen hat; freundlich beschäftigt er sich mit den Kindern, die hier herumspielen. Happel nimmt dies Genrebildchen photographisch auf und schickt es der begehrten Witwe mit der Behauptung, Pappel sei glücklicher Familienvater, und dies seien seine Sprösslinge. Pappel wird daher bei nächster Gelegenheit sehr kalt empfangen, weiss aber wieder Happels Pläne zu durchkreuzen und schwört blutige Rache. Als Happel, der den Freund unschädlich glaubt, sich um die schöne Helene bewirbt, führt diese ihm mit liebenswürdigster Miene ihre Kinder aus erster Ehe vor, immer eins nach dem andern. Was zuviel ist, ^{ist} zuviel. Als das fünfte Kind hereingetragen wird, flüchtet Happel und lässt die Witwe im Stich, ahnungslos, dass er das Opfer eines lustigen Streichs geworden ist.

ooooooooooooo

Was zuviel ist -- ist zuviel!

LUSTSPIEL

Zwei Freunde, der dicke Hoppel und der schlanke Poppel, lieben die
schöne Witwe Helene, die ihre Gunst indessen nur Poppel schenkt. Hopp-
pel versucht nun sein Möglichstes, den gefährlichen Rivalen unschädlich
zu machen. Der Zufall führt ihn an eine Bank, auf der Hoppel sich
nieder gelassen hat; freudlich beschäftigt er sich mit den Kindern,
die hier herum spielen. Hoppel nimmt diese Gemütsbilder photographisch
auf und schickt es der beschränkten Witwe mit der Behauptung, Poppel sei
glücklicher Familienvater, und dies seien seine Spargelinge. Poppel
wird daher bei nächster Gelegenheit sehr kalt empfangen, weis aber
wieder Hoppels Pläne zu durchkreuzen und schwört blutige Rache. Als
Hoppel, der den Freund unschädlich zu machen sich um die schöne Helene
bewirbt, führt diese ihm Helene ihre Kinder aus
erster Ehe vor, immer eine im Arm, zwei in der Hand, zwei.
Als das fünfte Kind herbeigekommen ist, lässt die
Witwe im Stich, anzugalos, dass Hoppel ein lustiges Streichen
geworden ist.

oooooooooooooooooooo

Qui veut la fin veut les moyens.

Personnages;

Petit
Gros
Madame Hélène Marolles

Petit et Gros sont tous les deux éperdument amoureux de la jolie Madame Hélène Marolles, veuve depuis quelque temps; Mais Madame Hélène aime seulement Petit. Gros, extrêmement jaloux, décide de jouer un tour aux amoureux, un tour qui peut être en même temps augmentera ses chances auprès de la belle. Un peu avant le moment où il doit se rendre chez Madame Hélène, Petit fait la sieste. Mais alors, pour l'empêcher d'aller à son rendez-vous Gros le garotte fermement à la chaise longue sur laquelle il se trouve, et se précipite chez Madame Hélène. Malheureusement Petit réussit à se débarrasser de ses liens gênants et Gros en voit de rudes quand Petit le rejoint.

Gros jure vengeance. Le lendemain lorsque Petit se promène dans un des parcs de la ville, il persuade une bonne accompagnée de toute une foule d'enfants de se placer sur le même banc où Petit se repose. Gros se cache derrière un buisson et au moment où Gros fait des caresses à un des enfants, il prend une plaque du groupe. Il développe la plaque et en envoie une copie à Madame Hélène comme preuve que Petit la trompe: il est en vérité comme le montre la photographie, marié et père de plusieurs enfants.

Madame Hélène qui ne soupçonne point de mal, croit à l'avis de l'ami anonyme. Le même jour elle écrit à Petit et lui donne congé. Elle écrit qu'elle sait à présent qui il est vraiment et ne désire plus le voir. Petit qui soupçonne que son ami trempe dans l'affaire s'élançe chez Madame Helène et lui jure son innocence. La belle veuve qui peu à peu s'est remise de son

exaltation, se laisse facilement convaincre, et tous deux établissent un plan de vengeance, qui une fois pour toutes doit guérir Gros de l'envie du mariage. Pour ce faire, *Petit* se procure toute une floppée d'enfants de tous âges et lorsque le lendemain Gros arrive chez Madame Hélène pour mettre son cœur à ses pieds, elle lui raconte qu'en l'épousant il doit se charger en même temps de tous ces enfants qu'elle a eu de son premier mariage.

Gros s'enfuit et ne se présente plus chez Madame Hélène.

exaltation, se laisse facilement convaincre, et tous deux éla
 blissent un plan de vengeance, qui une fois pour toutes
 doit guérir Gros de l'envie du mariage. Pour ce faire, Pet
 procure toute une flopée d'enfants de tous âges et lorsq
 le lendemain Gros arrive chez Madame Hélène pour mettre son cœur
 à ses pieds, elle lui raconte qu'en l'épousant il doit se charger
 en même temps de tous ces enfants qu'elle a eu de son premier
 mariage.

Gros s'enluit et ne se présente plus chez Madame Hélène.

